

vi hørte af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds mange høitklingende Ord, som kunde give Anledning til mere end een Betragtning og kunde friste til en alvorlig Gjendrivelse; men jeg skal vel vogte mig for at gaae ind derpaa, saameget mere som det forekommer mig, at den Eidskab, mod hvilken den ærede Rigsdagsmand advarede, var i saa høi Grad tilstede hos ham selv, at jeg finder mig opfordret til at fremkalde en Gjentagelse af deslige Uttringer. Naar den ærede Rigsdagsmand imidlertid finder det upassende at omtale en saadan Ansættelse af en Mand, der ikke er tilstede og ikke kan forsvare sig, saa skal jeg i den Anledning kun bemærke, at det, saaledes som jeg opfatter Forholdene, egentlig ikke er den ansatte Mand, der angribes; jeg skal gjerne være enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds i, at den ansatte Mand upaatvivlelig er en meget hæderlig Mand, og det er derfor heller ikke ham, der angribes, men det er den Minister, som har fundet det passende, i et Dieblisk som dette, at ansætte en saadan Mand, og jeg skulde dog mene, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds vil være enig med mig og enhver anden Rigsdagsmand deri, at det er meget passende at angribe en hvilken som helst Minister for en hvilken som helst af hans Handlinger, der efter vor Opfattelse fortjener at angribes. Derfor have vi ansvarlige Ministre, som skulle staae til Rede og Regnskab for deres Færd. Jeg maa da tilstaae, at Sagen stiller sig for mig, ligesom den stillede sig for det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, nemlig at den Ansættelse, hvorom der her er Tale, er alt andet end rigtig og passende, og Sagen stiller sig dobbelt for mig saaledes, efterat jeg har hørt den ærede Cultusministers Udtalelse, idet han var aaben nok til at erklære, at han ikke selv troer, at der hos den Mand, over hvis Ansættelse der ankes, er en høi Grad af æsthetisk Rundskab tilstede. Jeg for mit Vedkommende kan ikke, saaledes som den høitærede Finantsminister, væsentlig

betragte Theatret fra et finantsielt Standpunkt, og jeg tvivler ogsaa om, at den ærede Finantsminister i nogen anden Stilling end netop som Finantsminister vilde betone den finantsielle Betydning ved Theatret. Derfor har jeg altid meent og mener endnu, at vi ikke skulle behandle eller betragte Theatret navnlig efter fiske Hensyn, men som det er eller skulde være, en stor, vigtig og betydningsfuld national Dannelsesanstalt. Naar man nu imidlertid i Spidsen for en saadan national Dannelsesanstalt sætter en Mand, der være saa hæderlig, som han være vil, og som være i Besiddelse af saa mange andre gode Egenskaber, som han være kan, men som ifølge Cultusministerens egen Erklæring neppe er i Besiddelse af det, der sætter ham istand til at værne om det Nationale ved en betydningsfuld national Dannelsesanstalt, saa forekommer en saadan Ansættelse af den ærede Minister mig at være meget uheldig. Hver Gang Theatret tidligere har været paa Bane, har jeg stemt for Bevillinger dertil, fordi jeg troede, jeg stemte for Bevillinger til — jeg gjentager det — en betydningsfuld national Dannelsesanstalt, og jeg har ogsaa flere Gange efter Evne taget Ordet for at forsvare dette Standpunkt; men efterat jeg nu har seet, at man i den Grad mistjender Theatrets Stilling, at jeg i en saadan Grad har levet i en Illusion, og at Theatret ikke er en saadan Dannelsesanstalt, som jeg har troet det skulde være, kan jeg ikke andet end stemme imod Bevillingen ligesaa ubetinget, som jeg tidligere har stemt for den. Jeg kan ikke give, om det saa blot var fire Skilling, til en Dannelsesanstalt, der, naar den har tabt sin nationale Betydning, for mig har tabt saa at sige al sin Betydning.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.